

מסכת שביעית

פרק ג

א. מי אמרתי מוציאין זבלים לאשפותות. משפטקו עובדי עבודה,
דברי רבוי מאיר. רבוי יהנזה אומר, משיבש הפתוק. רבוי יוסי
אומר, משיקשר:

ב. עד כמה מזבלין, עד שלוש אשפותות לבית סאה של עשר
עשרה משפלות של ליה למה. מוסיפים על המשפלות, אין מוסיפים
על האשפותות. רבוי שמעון אומר, אף על האשפותות:

ג. עוזה אדם את שידחו שלוש אשפותות לבית סאה. יתר
מקאן, מחייב, דברי רבוי שמעון. וחייבים אוסרין, עד שייעמיך
שלשה, או עד שייגביה שלשה. עוזה אדם את זבלו אוצר. רבוי
מאיר אסר, עד שייעמיך שלשה, או עד שייגביה שלשה. היה לו
דבר מעט, מוסיף עליו והולך. רבוי אלעזר בן עזריה אסר, עד
שייעמיך שלשה, או עד שייגביה שלשה, או עד שייתנו על הפלע:

ד. הַמְּדִיר אֶת שָׁדַּהוֹ, עֹשֶׂה סֵהֶר לְבֵית סָאתִים, עֹזֶק שֶׁלֶשׁ רֻוחֹת
וּמְבִיא אֶת הָאֲמִצָּעִית. נִמְצָא מְדִיר בֵּית אַרְבָּעָת סָאיָן. רְבוּ שְׁמָעוֹן בָּנוֹ
גָּמְלִיאֵל אֹמֵר, בֵּית שְׁמוֹנָת סָאיָן. הִיְתָה כָּל שָׁדַּהוֹ בֵּית אַרְבָּעָת
סָאיָן, מַשִּׁיר מִמְּנָה מִקְּצָת, מִפְנֵי מְרַאַת הַעִינָּו, וּמְזִיאָה מִן הַסְּהָר
וּנוֹתָן לְתוֹךְ שָׁדַּהוֹ כַּדְּרָךְ הַמְּזֻבְּלִין:

ה. לֹא יִפְּחַח אָדָם מִחְצָב בַּתְּחִילָה לְתוֹךְ שָׁדַּהוֹ, עַד שִׁיחַיו בּוֹ שֶׁלֶשׁ
מִרְבִּיות, שֶׁהָם שֶׁלֶשׁ עַל רַוֵּם שֶׁלֶשׁ, שְׁעֹורָן עַשְׂרִים וְשָׁבָע
אֲבָנִים:

ו. גַּדֵּר שְׁשִׁישׁ בּוֹ עַשְׂרֵה אֲבָנִים שֶׁל מִשְׁאוֹוי שְׁנִים שְׁנִים, הַרְיֵי אֶלָּו
יִגְטִילָוּ. שְׁעֹור גַּדֵּר, עַשְׂרֵה טֶפְּחִים. פְּחוֹת מִכּוֹן, מִחְצָב וְגַזְמָנוֹ עַד
פְּחוֹת מִקָּאָרֶץ טֶפֶח. בְּמַה דְּבָרִים אָמָרִים, מַתּוֹד שָׁלוֹ, אֶבֶל מְתוֹךְ
שֶׁל חֲבִרוֹ, מַה שֶּׁהָוָא רֹצֶה, יִטְלָל. בְּמַה דְּבָרִים אָמָרִים, בָּזְמָן שֶׁלָּא
הַתְּחִיל בּוֹ מַעֲרֵב שְׁבִיעִית. אֶבֶל אֶם הַתְּחִיל בּוֹ מַעֲרֵב שְׁבִיעִית, מַה
שֶּׁהָוָא רֹצֶה, נוֹטֵל:

ז. אֲבָנִים שְׁזַעֲזַעַתּוּ הַמְּתַרְשָׁה, אוֹ שֶׁהָיוּ מִכְסֹות וְגַתְגָּלוּ, אֶם יִשְׁבּוּ
בָּהָם שְׁתִים שֶׁל מִשְׁאוֹוי שְׁנִים שְׁנִים, הַרְיֵי אֶלָּו יִגְטִילָוּ. הַמְּסִיקָּל אֶת
שָׁדַּהוֹ, נוֹטֵל אֶת הַעַלְיוֹנוֹת, וּמְבִיא אֶת הַנּוֹגָעוֹת בָּאָרֶץ. וְכוֹן גַּרְגָּר שֶׁל
אֲרוֹרוֹת אוֹ גָּל שֶׁל אֲבָנִים, נוֹטֵל אֶת הַעַלְיוֹנוֹת, וּמְבִיא אֶת הַנּוֹגָעוֹת
בָּאָרֶץ. אֶם יִשְׁפַּחַת יְהִינּוּ סֶלָע אוֹ קָשׁ, הַרְיֵי אֶלָּו יִגְטִילָוּ:

ה. אין בונין מדרגות על פי הగיאות ערב شبיעית משפטקו הנטמים, מפני שהוא מתקנו לשבעית. אבל בונה הוא בשבעית משפטקו גנטמים, מפני שהוא מתקנו לモצאי شبיעית. ולא יסמן בעפר, אבל עוזה הינה חיז. כל אבן שהוא יכול לפשט את ידו ולטלה, כדי זו תניטל:

ט. אבני כתף, באות מכל מקום. והקבולן, מביא מכל מקום. ואלו הם אבני כתף, כל שאיןיה יכולה להניטל באחת יד, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, אבני כתף כשלמו, כל שאין גטלות שיטים שלוש על הכתף:

י. הבונה גדר ביןו ובין רשות הרבים, מתר להעמיק עד הפלע. מה יעשה בעפר, צוברו ברשות הרבים ומתקנו, דברי רבי יהושע. רבי עקיבא אומר, كذلك שאין מחלוקת ברשות הרבים, כך לא יתקנו. מה יעשה בעפר, צוברו בתוך שדהו كذلك המזבלין. וכן החופר בור וشيخ ומערה: